

Motion till riksdagen 2013/14:Sf279

av **Roza Güclü Hedin och Peter Hultqvist (S)**

Barnfattigdom

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör vidta åtgärder mot barnfattigdomen.

Motivering

I FN:s barnkonvention artikel 27 kan vi läsa att alla barn har rätt till en rimlig levnadsstandard utifrån varje lands förhållanden och förutsättningar. Det betyder att inget barn ska behöva råka illa ut eller hamna i ett utanförskap på grund av föräldrarnas ekonomiska situation. Artikeln har inte förändrats det senaste året, inte heller kan man se att de utsatta fått någon större förbättring.

Rädda Barnen började för tio år sedan att uppmärksamma barnfattigdomen i Sverige. Deras allra första rapport beskrev situationen under hela 1990-talet, och visade att det var som allra sämst 1997. Sedan minskade förekomsten av barnfattigdom stadigt fram till 2007, för att sedan åter vända uppåt. Det stora flertalet barnfamiljer i Sverige har det gott ställt ekonomiskt, men de fattigaste har blivit fler och inkomst och levnadsskillnaderna har ökat.

I rapporten för 2012 framgår det att skillnaderna fortfarande är stora mellan olika grupper. Rädda Barnen definierar fattigdom som "andelen barn i familjer som får socialbidrag eller har låg inkomststandard". Med låg inkomststandard menas att familjens disponibla inkomst är lägre än vad SCB beräknar går åt till boende och baskonsumtion.

Oroväckande är att tre grupper av barn pekats ut som förlorare i välfärdsutvecklingen: barn med utländsk bakgrund, barn i storstädernas förorter och barn till ensamstående. Dessa barn lever i en verklighet där de inte kan följa med på skolutflykter, simma i simhallen med kompisarna, syssla med någon idrott på fritiden eller gå på bio. Så ser vardagen ut för en stor del av Sveriges barn. Man måste ha högre ambitioner när det gäller våra barn och de mest utsatta. Man måste på allvar utreda hur man kan motverka denna utveckling.

Fel! Okänt namn på

Vi möter fattigdomen på olika sätt när vi är ute och träffar medborgare i våra hemlän. Tydligast blir det när vi besöker förskolor där förskolelärare berättar om sina iakttagelser, det kan handla om för små och för kalla kläder till att barnen inte får med sig mellanmål till utflykterna. Historierna varierar men de är alla lika viktiga och beskriver situationen som oroväckande. En annan oroväckande trend är alla de sidor som blir allt fler på sociala medier, olika typer av förmedlingar som jobbar för att få hjälpvilliga att bidra till olika familjer med matkassar, kläder till barn osv. Det är ovärdigt ett välfärdssamhälle som Sverige.

Den höga arbetslösheten och de som utförsäkras från trygghetssystemen och hänvisas till kommunens försörjningsstöd är och förblir många. Barn som lever i familjer som hamnar i sådana situationer ställs utanför de rättigheter som barnen i vårt samhälle har. Om ingenting görs kan vi vänta oss att fler barn hamnar i fattigdom och att situationen förvärras ytterligare. Utvecklingen är helt oacceptabel och regeringen måste vidta kraftiga åtgärder.

Stockholm den 2 oktober 2013

Roza Güclü Hedin (S)

Peter Hultqvist (S)